

اوکراین جنگ را طولانی می‌کند

اوکراین در خواست پول بیشتری برای ادامه جنگ در سال ۲۰۲۶ دارد؛ نشانه‌ای مطمئن از اینکه ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین هیچ برنامه‌ای برای پایان دادن به جنگ ندارد. با وجود آنکه اوضاع در میدان جنگ به نفع روسیه پیش می‌رود، رهبران اروپایی به روی خود نمی‌آورند که چه کسی قرار است ادامه هزینه‌ها را قبول کند. چقدر طول می‌کشد تا دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا از این درگیری کنار بکشد؟ در نشست فرمانداران بانک مرکزی و وزرای دارایی گروه هفت در ۲۱ می در بنف در کانادا، سرگنی مارچنکو، وزیر دارایی اوکراین به دنبال حمایت‌های مالی برای سال ۲۰۲۶ بود که طبق گزارش‌ها «شامل بخشی از حمایت‌ها به ارتش اوکراین از طریق یکپار چگی با سیستم امنیتی اروپا» است.

همانطور که قبلاً هم گفته شد اوکراین نمی‌تواند بدون دریافت پول قابل توجهی از سوی اروپایی‌ها به مبارزه در سال ۲۰۲۶ ادامه دهد. حتی اگر جنگ همین فردا متوقف شود، اوکراین همچنان با کمبود بودجه شدیدی روبه‌رو خواهد بود. ادامه‌دار شدن جنگ می‌تواند بدهی‌های اوکراین را تشدید کند و وضعیت آن به کشوری ورشکسته نزدیکتر شود.

به گفته موسسه تحقیقاتی مستقل کی‌یل مستقر در آلمان حمایت بیشتر اتحادیه اروپا از ارتش اوکراین فقط نیازمند اختصاص ۰/۲ درصد بیشتر از تولید ناخالص داخلی یا ۴۳/۳ میلیارد دلار در سال است. این بدون در نظر گرفتن بودجه اضافی آمریکا در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ است.

طرف اوکراینی به ۲ فزنیه برای حمایت از درخواست خود اشاره می‌کند. اول اینکه تأمین بودجه ارتش اوکراین حمایت از ثبات اقتصاد کلان در آن کشور است. این موضوع نادرست است. تاکنون دلیل اول مشکلات فزاینده اقتصادی اوکراین اداره جنگ گسترده و ناپایداری است که نمی‌تواند در آن برنده شود. پایان دادن به جنگ به کاهش فوری هزینه‌های ارتش نیاز دارد که ۶۵ درصد از هزینه‌های دولت را به خود اختصاص می‌دهد. دوم، حمایت مالی از ارتش اوکراین اروپا را امن‌تر می‌کند. این هم نادرست است. بهترین راه برای تأمین امنیت اروپا این است که فردا جنگ تمام شود. خطر تشدید با طولانی‌تر شدن جنگ بیشتر می‌شود و زلنسکی به‌طور فزاینده‌ای به تاکتیک‌های استیصال به‌عنوان واقعیت میدان جنگ که علیه او عمل می‌کند، اشاره دارد.

آخرین درخواست برای حمایت مالی نشانه‌واضحی از این است که زلنسکی در خواست آمریکا برای صلح را جدی نمی‌گیرد، ترجیح می‌دهد که جنگ ادامه پیدا کند و از بودجه اروپایی‌ها مستقیماً استفاده کند. واضح است که زلنسکی از صلح سرباز می‌زند چون می‌داند که دوران ریاست‌جمهوری‌اش به پایان می‌رسد. حتی خطراتی هم برای امنیت شخصی او ممکن است ایجاد شود. بنابراین او به دنبال فشار بیشتر بر رهبران غربی است تا تحریم‌های بیشتری وضع کنند و از ابزارهای دیگری استفاده کنند که فقط منجر به طولانی‌تر شدن جنگ می‌شود. ایده هوشمندانه سناتور لیندسی گراهام که آمریکا ۵۰۰ درصد تعرفه‌های ثانویه بر کشورهایی وضع کند که با روسیه تجارت می‌کنند، یک مثال کلاسیک است. بدون شک دیگر کشورها، به‌ویژه چین واکنش منفی به این موضوع خواهند داشت، همانگونه که تا الان در برابر جنگ تعرفه‌های ترامپ نشان داده‌اند. این امر تلاش‌های ترامپ برای تعامل با روسیه را از بین می‌برد.

اما اینها نکات اصلی نیستند. روسیه از سال ۲۰۱۴ با ۲۰ هزار تحریم مواجه شده و همچنان باثبات باقی مانده و اقتصاد کشورش رشد کرده است. چه چیزی باعث می‌شود مردم باور کنند که روسیه با تحریم‌های بیشتر حلال‌عقب‌نشینی می‌کند؟

میدان جنگ همچنان به نفع روسیه خواهد بود. در روزهای اخیر علاوه بر گسترش اراضی در جنوب دونتسک، ارتش روسیه دستاوردهای بزرگی در اطراف منطقه هم‌اکنون اشغال شده تورتسک پیدا کرده.

پیشرفت مثل همیشه از زمان آغاز سال ۲۰۲۴ کند و طاقت‌فرسا بوده است. اوکراین بدون شک دفاع منسجمی در اراضی خود تشکیل داد است.

اما روسیه به چند دلیل مختلف سیاسی داخلی هیچ‌وقت کشور را برای جنگ در اوکراین بسیج نکرده است. یوتین همیشه می‌خواهد روابط خود را با شرکایش در کشورهای در حال توسعه حفظ کند و حملات نظامی شدیدتر علیه اوکراین این هدف را سخت‌تر می‌کند. ارسال میلیاردها دلار به ارتش اوکراین نمی‌تواند سرعت شکست را کاهش دهد. حتی اوکراینی‌ها هم قبول کرده‌اند که دیگر نمی‌توانند اراضی از دست داده را پس بگیرند.

پایان کار الیگارش ویژه

درباره **ایلان ماسک** که واشنگتن را منفجر نکرد، اما خسارت‌های بسیاری را به جای گذاشت

میزانی از پذیرش خواسته‌های دو طرف برای رسیدن به توافق برای تصویب لایحه «بزرگ و زیبا» لازم است تا این لایحه به تصویب برسد چون «ما به آرای زیادی نیاز داریم». نکته مورد توجه این بود که ترامپ در پاسخ‌هایش هیچ اسمی از ماسک نیاورد.

گلاس‌ر می‌نویسد، تماشای ترامپ که با خون‌سردی همدمی را که در بیشتر چند ماه اول دولتش به او چسبیده بود و حالا با بی‌احترامی از شرش خلاص می‌شود، یادآور ماجرای رینس پریوس، رئیس‌دفتر دولت اول ترامپ بود. ترامپ در حالی‌که از هواپیمای ایرفورس وان خارج می‌شد با توتیتی او را اخراج کرد، پریوس در باند فرودگاه پایگاه شکاری اندروز باقی ماند و کاروان ترامپ بدون او حرکت کرد. حقیقت این است که ترامپ به‌ندرت می‌تواند از عهده چنین جدایی‌های آشفته‌ای بر بیاید که در آن هم او و هم ماسک سرآمد همه بودند. او همچنان به ماسک نیاز دارد؛ برای صدها میلیون دلار دیگر از ثروتش برای کمک به گروه‌های حامی ترامپ قبل از انتخابات میان‌دوره‌ای سال آینده.

ایلان ماسک الیگارش، ممکن است از واشنگتن خارج شده باشد اما مشخص نیست که رئیس‌جمهور بتواند بدون او زندگی کند.

شکست ترامپ در اجرای لاف‌زنی‌هایش نباید ذهن‌ها را از ارزیابی تیزبینانه میزان زیادی از آسیبی که در این ویرانی‌ها به بار آمده منحرف کند. همانگونه که جونا گولدبرگ در سی‌ان‌ان می‌گوید، «وحشیگری اجرایی» او از برخی جهات فقط یک نوع جدید بسیار خطرناک و مخرب از سیاست در واشنگتن بود. ترامپ سیاستمداری است که وعده‌هایی می‌دهد که نمی‌تواند به آنها پایبند باشد. اما هستند مقامات غیرمنتخب دیگری که در چنین مدت کوتاهی آسیب‌های زیادی به دولت آمریکا وارد کرده باشند. این حقیقت که کسری بودجه تا پایان روز می‌تواند بیشتر شود میزان آسیب‌ها را بیشتر می‌کند.

چند ساعت پیش از اعلام خروج ماسک، گلاس‌ر با یکی از هزاران قربانی اقدامات ماسک صحبت کرده است. تا همین چند هفته پیش، ماری بویل، سرپرست کمیسیون ایمنی محصولات مصرف‌کنندگان بود؛ سازمانی که از نظر تاریخی مورد حمایت دو حزب بوده و ۵۰ سال است که ایمنی صندلی کودک، توست‌ر نان و کالسه‌کپچه را تضمین می‌کند.

بویل، به‌عنوان یکی از سه دموکرات

لایحه جمهوری‌خواهان که حاکی از کاهش مالیاتی هزاران میلیارد دلاری است، انتظار می‌رود بدهی‌های دولت بیشتر هم بشود. ماسک از این اقدام انتقاد کرده بود و گفت که این لایحه کار تیم دوج را تضعیف می‌کند. اما لحن ماسک در کنفرانس خبری خداحافظی‌اش در اتاق بیضی باشاش تر بود. ماسک پس از دریافت کلیدی نمادین از سوی رئیس‌جمهور آمریکا گفت که تیم دوج کار فوق‌العاده‌ای انجام می‌دهد. سال ۲۰۲۴ دولت آمریکا ۷/۵۷ هزار میلیارد دلار در صدها سازمان هزینه کرده بود. وظیفه دوج کاهش این هزینه‌ها بود. ماسک قرار بود ۲ هزار میلیارد دلار هزینه‌ها را کاهش دهد اما در ماه ژانویه هدف خود را به یک هزار میلیارد دلار کاهش داد. او اخیراً اعلام کرد که دوج فقط ۱۵۰ میلیارد دلار از هزینه‌ها را تا پایان سال مالی ۲۰۲۶ کاهش خواهد داد اما به گفته گلاس‌ر حتی این هم احتمالاً پایدار نمی‌ماند. هرکسی که یک دقیقه در واشنگتن وقت گذرانده باشد می‌توانست این را به ماسک بگوید؛ اگر که گوش شنوایی داشت.

هیچ اثری از بسیاری از پول‌های ذخیره‌شده‌ای که ماسک درباره آنها در وب‌سایت دوج لاف می‌زد وجود ندارد؛ سازمان‌ها و وزارتخانه‌های متعددی که ماسک به آنها حمله کرد حالا شکایت کرده‌اند تا موج اخراج‌ها و کاهش بودجه‌هایی که او راه انداخته را مسدود کنند. در آخر، طبق تخمین‌های اخیر سازمان مردم‌نهاد و مستقل «مشارکت برای خدمات عمومی» رویکرد بی‌حساب و کتاب او برای کاهش بودجه، بدون اندیشیدن به تبعاتش، می‌تواند به‌اندازه ۱۳۵ میلیارد دلار در همین سال مالی هزینه داشته باشد. مشخص است که ده‌ها هزار نفر از کارکنان را به رخصتی با حقوق فرستادن و استخدام دوباره کارکنانی که به اشتباه اخراج شده‌اند، از آن تمام نمی‌شود؛ چه برسد به دست و پنجه نرم کردن با کارآمدی نیروی کاری که ضربه روحی خورده و بالاترکلیف است. چه کسی فکرش را می‌کرد؟

اما با این حال گزارش‌ها نشان می‌دهند که هزینه‌های کلی دولت آمریکا کاهشی نداشته است. دولت دوم ترامپ تاکنون ۱۹۰ میلیارد دلار بیشتر از سال گذشته هزینه کرده است.

ترامپ به‌خودی‌خود در اغلب موارد درباره اینکه چرا اینقدر از ماسک حمایت می‌کند، با صراحت تمام روراست بوده است. ترامپ در واکنش به انتقاد ماسک گفت که

چهره بین‌الملل

سوزان گلاس‌ر
خبرنگار نیویورکر:

همانطور که پیش‌بینی می‌شد ماسک در گفت‌وگوهای مربوط به پایان کار خود در واشنگتن مثل یک تاجر میلیارد‌ساده لوح که از سوی واقعیت سیاسی واشنگتن مورد حمله قرار گرفته صحبت می‌کرد. او به

واشنگتن پست گفت که اوضاع را «بسیار بدتر» از آنچه که در داخل بوروکراسی فدرال وجود داشت، دید و به دست گرفتن یک اره‌برقی و بردنش به دولت کار بسیار سخت و دشواری بود.

در گفت‌وگو با برنامه «اخبار صبح یکشنبه سی‌بی‌اس» ماسک تلاش کرد خود را از رئیس‌جمهور جدا کند: «صادقانه بگویم، من از دیدن صورت‌حساب هزینه‌های عظیم ناامید بودم». ماسک اذعان کرده که لایحه کاهش «بزرگ و زیبایی» مالیات برای ثروتمندان و کاهش هزینه‌ها برای فقرا، هزاران میلیارد به کسری بودجه اضافه می‌کند. ماسک با بیان واضحات که این روزها در میان چایپوس‌های جمهوری‌خواه اطراف ترامپ بی‌احترامی تلقی می‌شود، گفت این اقدام «کار تیم دوج را تضعیف می‌کند.» (استفان میلر، معاون رئیس‌دفتر ترامپ این اظهارات را «دروغ» خواند.)

زمانی که دونالد ترامپ با یک فرمان اجرایی وزارتخانه کارآمدی دولت را در اواخر ژانویه تأسیس کرد، برای بسیاری از آمریکایی‌ها تأسیس این وزارتخانه راه حل مشکلی بود که سال‌ها مورد بحث قرار می‌گرفت. به گزارش اندیشکده کاتو، دوسوم آمریکایی‌ها فکر می‌کنند که اتلاف، کلاهبرداری و سوءاستفاده قابل توجهی در هزینه‌های دولت وجود دارد. دیوان محاسبات آمریکا تخمین می‌زند که از سال ۲۰۰۳ نزدیک به ۲/۸ هزار میلیارد دلار به‌دلیل پرداخت‌های تکراری و کلاهبرداری گم شده است. اما باوجود حذف برنامه‌ها، قراردادهای و بودجه‌هایی به ارزش میلیاردها دلار و حذف ده‌ها هزار شغل، هزینه‌های کلی دولت بالا رفته است. پس از ارائه

